

slaget, thi ifjor bearbejdede han Forslaget — forøvrigt i Forening med mig — men de Forslag, vi her have opstillet, slutte sig nøie til dem, som han ifjor gif ind paa. Det er derfor vist bedst, at han lader være med at sætte Høre udenfor Forhandlingen; det maa han vistnok lade gaa ud af sit politiske Program. Det store lærde politiske Program, som han udviklede, og hvori der var forskjellige dels theoretiske, dels praktiske Sætninger, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg skal kun sige, at naar han fremsatte visse Sandheder, saa var der en af dem, nemlig den, at Embedsmanden kan ikke leve af, hvad hans Enke mulig engang faar, som var aldeles utvivlsom. Forøvrigt mindebe den mig om, hvad Trop siger, at man kan ikke leve af en Daler om Ugen — især naar man ikke faar den. Det er i hvert Fald den samme Tankegang. Det ærede Medlems gode Stemning for Sagen skal jeg forøvrigt paaføjnne, og jeg tror, at hvis han stod overfor den Side, som jeg hører til, var der en Mulighed for at blive enig med ham, men det ærede Medlem vil se, at Stillingen i Lønningsudvalget er noget skarper end ifjor. Ifjor var det ærede Medlem med til at indtage en noget mere imødekommende Stilling; maaste vilde han ogsaa dette iaar, men hans Meningsfæller ville det i hvert Fald ikke. Det er mit Skjøn; Andre kunne jo have et andet. De moralske Betragtninger, som det ærede Medlem anstillede for os, kunde han vist have sparet sig; ja, maaste Folkethinget kan have godt af dem, men jeg for mit Bekommande maa tilstaa, at midt bide de ikke ret meget paa. — Sdet jeg forøvrigt henholder mig til mine tidligere Udtalelser, maa jeg nu tillade mig at sige lidt om, hvad ærede Medlemmer have troet at maatte sige specielt i Anledning af, hvad jeg før fremsatte. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) sagde, at en Revision af en Lønningslov var ikke altid det samme som en Forbedring af Lønningerne. Det kan det ærede Medlem have fuldstændig Ret i. Hvis der er en Lønningslov heri Landet, hvorefter Lønningerne ere saa høje, at der bør gjøres Nedsættelser deri — jeg kjender rigtignok ingen saadan — saa maa der jo ved en Revision gjøres Nedsættelser. At man ikke altid ved en Revision forbedrer Lønningerne, er sikkert; vi kjende jo en Lønningslov, hvor ogsaa vi paa vor Side have været med til ikke at anse Forbedringer for nødvendige, men i dette Tilfælde, hvor det dreier sig om Embedsmænd med en Besynderlighed af i det Spøieste 2.000 Kr. og nedefter, kan jeg ikke antage, at en Nedsættelse skulde være nødvendig, og det glæder mig at have faaet en Allieret heri i det ærede Medlem for Sørs Amts 1ste Valgkreds (Zahle). Jeg paaføjnner meget, hvad dette ærede Medlem sagde. Han kjender jo, siger han, Forholdene, som denne Lov angaar, og det gaar jo da ogsaa altid saaledes, at, naar en af de Herrer paa den anden Side

kjende Forholdene, saa ere de tilbøjelige til at kunne se, at, hvad vi Andre ville, kun er billigt. Naar de Herrer have en speciel Sagkundskab, saa kunne de gaa med os. Det ærede Medlem gif nu forøvrigt høit tilveie og mente, at Civilisationen og statsretslige Grunde og flere saadanne Ting kunde tale for en Forhøjelse. Det skal jeg lade ligge; thi det forstaar jeg mig ikke paa, det kan jeg ikke bedømme; men saa sagde det ærede Medlem endelig, at de, der vare ansatte ved Fyrvesenet, kunde ikke vente at naae nogen høit Alver. Ja, jeg veed ikke, om det er Tilfældet — det vilde jo være meget beklageligt — men er det sandt — og det ærede Medlem er jo erfaren i denne Materie, og den høitærede Marineminister har sagt, at han i det Hele taget tiltraadte, hvad det ærede Medlem har sagt, saa vi have en dobbelt Sagkundskab paa dette Punkt — saa maa det dog være en Grund til ikke at gaa til de allerslaveste Lønninger. Naar de Paagældende have et saa vanskeligt Sverv, og Arbeidet er saa opslidende, at de ikke kunne leve længe, saa blive Indbringingerne mod højere Lønninger virkelig endnu mindre begrundede. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) talte om Stillingen i 1875 — og det gjorde ogsaa et andet æret Medlem (Høgsgro) — og sagde, at man dengang byggede Forbedringer i Lønningerne paa de daværende Forhold. Det anerkjender jeg; men nu staa vi jo paa Standpunktet af 1875; det er det, vi have at tage til Efterretning, thi det er gjældende Lov, saa det er ikke til nogen Nytte at bestjæfte sig yderligere med Fortiden. Der gaves ikke dengang noget Tillæg i den Forstand, at Lønningerne her bleve forholdsvis højere end de for andre Stillingen normerede; naar saa det ærede Medlem siger, at vi kunne nok faae Posterne besatte, saa er det meget muligt, men saa staa vi jo ved Excitationsprincippet, og det kan umuligt være heldigt overfor Staten at anvende dette med Hensyn til Besættelsen af Embeder og Bestillinger. Saa var det ærede Medlem inde paa Spørgsmaalet om Vølignens Vedligeholdelse og fandt stadig, at Undtagelsen var ikke begrundet, skjøndt han ikke lagde videre Vægt paa dette Punkt. Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at Folkethinget tog i 1875 denne Bestemmelse som Undtagelse; der gjaldt da den Høvedregel i dette Forhold, som endnu gjælder, man gif altsaa ind derpaa i Loven af 1875 som en Undtagelse i Loven, og den staa ogsaa i det nu forelagte Lovforslag. Det er altsaa mig, som har Ret, naar jeg siger, at der maa være nye Grunde til at gaa bort fra, hvad der er det Bestaaende; men saadanne ere ikke anførte. Uvertimod synes det, at det ærede Medlem og flere Andre have en Følelse af, at de staa noget høit paa dette Punkt; thi det ærede Medlem lod skifte igjennem, at det var Noget han kunde tænke sig at komme bort fra, og det gjorde det ærede Medlem for Svendborg Amts